
Svar på høring folkeregisterforskrift:

§ 3-1-1 Reg av underkategorier

§ 3-1-1 punkt W – her har en registrerings-status "opphørt" og "inaktiv". Vil "utgått fødselsnummer" og "annullert tilgang" i forskriftens § 2-1 falle inn under disse registreringsstatusene?

§ 3-3-1 Avvikende fastsettelse av fødselsdato

Burde en her bruke "innflytting" istedenfor "innvandring" jf. begrepsbruken i lovens § 4-2? Det nye forslaget innebærer at i tilfeller hvor utlendingsmyndighetene har lagt til grunn en fødselsdato og -måned etter en grundig identitetsvurdering, og dette er en dato med lavt antall individsifre, vil personen kunne velge en annen fødselsdato ved innflytting. Dette åpner for at han innvilges et norsk fødselsnummer i tråd med en fødselsdato som utlendingsmyndighetene har vurdert som usannsynlig. Dette vil særlig kunne være problematisk i saker hvor det er tvil om personen er 17 eller 18 år.

Regelen må sees i sammenheng med § 9-2-1 om endring av fødselsdato. Her fremgår det at en fødselsdato i særlige tilfeller kan endres når det foreligger dokumentasjon som gir sannsynlighetsovervekt for at de nye opplysningene er korrekte. Dette gjelder likevel ikke hvis blant annet utlendingsmyndighetene har lagt fødselsdatoen til grunn i utlendingssaken. Det vil således for personer som i utgangspunktet skal ha fødselsnummer ut i fra en presset dato, være strengere krav for å få endret en fastsatt fødselsdato enn å få den tildelt.

§5-1-2 Krav til størrelse

Skal det utpekes en ansvarlig instans for eventuell kontroll, i tvilstilfeller, av en boenhets egnethet til beboelse? Når man først har satt et minstekrav må regelen også håndheves av noen.

Det er knyttet en rekke rettigheter til å bli bostedsregistrert i Norge. Med foreslått regelverk kan for eksempel en innflytter, hypotetisk sett, bosette seg i Norge uten et reelt bosted ved å alliere seg med en grunneier (som godkjenner en oppstillingsplass for en boenhet som ikke oppfyller kravene / en oppstillingsplass uten boenhet).

§ 5-2-1 Ektefeller og barn

Begrepet "spadisk besøk" er ikke definert i dagens forskrift, eller i det nye forslaget.

Rettsregelen fremstår for kategorisk og synes lite tilpasset den utvikling som har skjedd i samfunnet med hensyn til samværsordninger etc. ved separasjon/skilsmiss.

Her vil SkL støtte SKV sitt forslag til formulering :

Forslag til ny formulering av § 5-2-1, tredje ledd:

"Felles hjem regnes som oppløst når den ene har flyttet ut og besøk i det tidligere felles hjem ikke har en slik regelmessighet som tilsier at den bostedsmessige tilknytningen er opprettholdt."

§ 6-5-2 Krav til flyttemelding

Bør legitimasjonskravet hjemles i forskriften, og ikke i de ulike skjema, og bør det ikke være samme legitimasjonskrav ved alle typer flyttemelding?

§ 6-5-3 Manglende melding om flytting

Det åpnes for å treffe vedtak om innflytting til Norge. Hvordan vil dette rent praktisk løses med tanke på kravet om å møte personlig på skattekontoret for ID-kontroll, jf. lovens § 6-2? Dersom det kan treffes vedtak om innflytting på bakgrunn av melding fra andre offentlige myndigheter, hvem er det da som skal ta stilling til på hvilket grunnlag vedkommendes identitet er registrert, jf. § 3-2, meldereren eller skattekontoret?

§ 6-5-4 Unntak fra meldeplikt til skattekontoret ved innflytting

Unntaket gjelder i de tilfeller utlendingsmyndighetene har "kontrollert og fastsatt utlendingens identitet og oversende de opplysninger registermyndigheten har fastsatt".

Det er uklart hva som menes med "de opplysninger registermyndigheten har fastsatt". Hvilken registermyndighet vises det til? Er ikke meningen med bestemmelsen at utlendingsmyndighetene skal fastsette utlendingens identitet?

Videre er det uklart hva som menes med at utlendingsmyndighetene har "kontrollert utlendingens identitet". Utlendingsmyndighetene tar stilling til om en identitet er sannsynliggjort, dokumentert eller ikke sannsynliggjort. Hvilke av disse konklusjonene vil innebære at en identitet er kontrollert?

Videre er det uklart hva som menes med at utlendingsmyndighetene har "fastsatt utlendingens identitet". Er det når utlendingsmyndighetene legger identiteten til grunn som dokumentert, eller er det den identiteten utlendingsmyndighetene legger til grunn for sitt vedtak?

Det må fremgå klart av forskriften hvem som er unntatt meldeplikten til skattekontoret ved innflytting.

Kapittel 8 Registrering av opplysninger

I § 8-4-11 omtales "Utlendingsdirektoratet". Dette burde endres til "utlendingsmyndighetene".

En erfarer at dagens instruks om krav til dokumentasjon og fremgangsmåte for å kunne registrere rettslige og faktiske forhold som finner sted i utlandet av 12.12.2007, i en rekke tilfeller ikke gir svar på hvordan enkelte saker skal løses. Vi mener derfor det er uheldig at instruksene tas inn i forskriften og videreføres med dagens innhold.

Det er også uheldig at dokumentasjonskravet som Skatteetaten stiller for registrering i Det sentrale folkeregister, ikke nødvendigvis samsvarer med dokumentasjonskravet som utlendingsmyndighetene stiller i sine vurderinger. Dette har for flyktninger også en side mot utlendingsloven § 83, annet ledd, siste setning, og hvilke dokumenter man kan kreve at personen innhenter fra sitt hjemland. **Å stille samme dokumentasjonskrav for at norske myndigheter skal legge en identitetsopplysning (herunder relasjon) til grunn er ledd i en helhetlig ID-forvaltning.**

Del A Registrering av barn og foreldreskap til barn som er født utenfor Norge;

Regelverket bør også regulere morskap; medmorskap og surrogati.

Del D Registrering av dødsfall som har skjedd utenfor Norge;

I enkelte saker er det behov for å registrere innflyttere med sivilstand enke/enkemann. Disse påstandsregistreres ved førstegangsregistrering. Dette fremgår ikke av instruksene.

Imidlertid, dersom herboende person på et senere tidspunkt opplyser at ektefellen som ikke har vært registrert bosatt i Norge, har dødd i utlandet, er det uklart hvilket dokumentasjonskrav som gjelder.

§10-7-1 Krav om og utlevering av attester

I annet ledd, annen setning heter det at "skal attesten sendes som post, må det skje til den bosteds- eller postadresse vedkommende er registrert med i Folkeregisteret". SKV folkeregisteret mener at det ikke trenger å fremgå av forskriften hvor attestene skal sendes. Dette kunne vært regulert i Håndbok i folkeregistrering. På så måte kunne vi også åpnet for at dersom en person tar kontakt via Altinn (som krever innlogging med Bank-ID e.l.) og ber om å få attesten tilsendt til en annen adresse, så kunne vi akseptert dette.

Opplysning om foreldreansvar

Siden det ligger et forslag til endring av Barneloven som trolig vil innføre felles foreldreansvar som utgangspunkt og hovedregel slik at foreldrene må avtale annet eller det endres ved dom, vil det være viktig å legge inn en hjemmel for enkel utlevering av opplysning om foreldreansvar til den av foreldrene som ikke har del i foreldreansvaret etter tidligere ordning. Kunnskap om rettstilstand er vesentlig for riktig utøvelse av rettigheter og plikter.

I tillegg støtter SKL disse forslagene fra Skatt vest :

Forslag til øvrige forhold som burde vært inntatt i forskriften:

1. Registrering av foreldreansvar

Vilkårene for å få registrert foreldreansvar ved innflytting burde fremgå av forskriften.

2. Postadresseendring

Det fremgår av forskriftens § 3-1-1 at man kan registrere postadresse i folkeregisteret. Dette er aktuelt både for bosatte og personer i d-nummerregisteret. Dette er regulert i Håndbok i folkeregistrering § 4.12. Som nevnt under kommentarene til § 6-5-2 fremgår det av skjema for å melde postadresseendring, at man må legitimere seg. Det er imidlertid uklart om dette skjemaet også skal benyttes for de som kun er registrert med D-nummer. Det burde vært en egen hjemmel som regulerte kravene til melding om postadresseendring, hvor det også fremgikk om dette gjaldt for personer registrert i D-nummerregisteret. Det burde også fremgått i hvilken grad postadresser kan endres hvor en person unnlater å melde endret postadresse, jf. § 6-5-3.

3. Hjemmel for saker som gjelder ID-tyveri

Det følger av den nye folkeregisterloven § 2-2 at et fødselsnummer kan endres når det er besluttet i medhold av reglene i politiloven kapittel II a om fiktiv identitet. Vilkårene for å få dette endret er strenge, og medfører at personer som har blitt utsatt for ID-tyveri ofte ikke får endret sitt fødselsnummer. En måte å avhjelpe personer i denne situasjonen er imidlertid å legge inne merknad i Folkeregisteret om at personen er utsatt for ID-tyveri, og at han/hun skal kontaktes (per telefon) for verifisering av enhver melding om endring av registrerte opplysninger i folkeregisteret. Dersom dette ble tatt inn i forskriften ville det gitt ofrene for ID-tyveri et sterkere vern mot at identiteten deres ble misbrukt.

4. ID-endring

Det følger av UDIs rundskriv 2012 nr. 9, punkt 10 at når en person som har fått innvilget en oppholdstillatelse og dermed er registrert i DSF søker om endring av navn, fødselsdato eller andre ID-opplysninger, er det skattekontoret som skal vurdere søknaden og eventuelt registrere endringene. Skattekontoret må alltid vurdere om det reelt sett dreier seg om en ID-ndring. I så fall skal saken sendes over til UDI for vurdering. Det er tatt inn en henvisning til rundskrivet i Håndbok i folkeregistrering punkt 29.7 om Identitetsendring. Skattekontorets plikt til å ta opp saker om mulig ID-ndring med utlendingsmyndighetene burde hjemles i forskriften. Det er unaturlig at en så viktig oppgave innen identitetsforvaltningen fremgår av et rundskriv fra UDI/Håndboken. Videre vil det medført et økt fokus på plikten.

Det burde også klarlegges om slike saker skal tas opp med UDI, hvor det er UNE som har innvilget tillatelsen som danner grunnlag for bostedsregistreringen.

5. Generell hjemmel om legitimering ved kontakt med Folkeregisteret?

Skattekontoret mottar en rekke ulike henvendelser vedr. endring/førstegangsregistrering av opplysninger i DSF. I tillegg inneholder DSF en rekke opplysninger som kan misbrukes om de kommer uvedkommende i hende. For noen av endringene følger det en legitimasjonsplikt etter den enkelte bestemmelse. Utover dette er det grunn til å tro at i hvilken grad man krever legitimering ved ulike type henvendelser varierer. F.eks. ved henvendelser vedr. endring av fødested er det ingen krav om legitimering. Dette kunne vært avhjulpet om man hadde et generelt legitimasjonskrav ved henvendelser til folkeregisteret ved forespørsler om endring av registrerte opplysninger, både for personer i D-nummerregisteret og folkeregisteret.